

LÉLEK-ZET

A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2012/2. szám - Nyár

ÁLDÁS. KÖZÖSSÉG. KRISZTUS

Három kép jelenik meg előttem. Az egyikben egy fiatal áldó mozdulatra emeli a kezét a társai előtt, a másikon az udvar sarkában álló kereszt körül térdelnek egymás kezét fogva az ifjak, a harmadikon pedig néhányan faágakkal a kezükben állnak, míg egyikük elmélyülten imádkozik.

Ezeket a képeket az ifjúsági tábor résztvevői mutatták be azon a napon, amikor a kapcsolataink volt a téma. Reggel az emberekkel, este pedig az Istennel való kapcsolatunkról gondolkodtunk interaktívan. Jól bevált a három

ÁLDÁS

KÖZÖSSÉG

kiscsoport, mely mindig ügyesen összerakott egy-egy kifejező állóképet - akkor éppen arról, hogy szerintük az Istennel való kapcsolatot milyen elemek jelenítik meg a leginkább.

Az első az áldás fontosságát hangsúlyozta – azt, amikor egy istentisztelet végén úgy indulunk haza a templomból, hogy Isten gondoskodásának, ajándékainak, békességének ígéretét visszük magunkkal. A második a gyülekezeti élményt emelte ki – azt, hogy a kereszt körül megvalósul a testvéri közösség, mely egymásra való odafigyelésben, szeretetben, imaközösségben nyilvánul meg. A harmadik azt a bibliai jelenetet mutatta be, amikor

J é z u s a
G e c s e m á n é -
k e r t b e n i m á d -
k o z t a t

kozott közvetlenül az elfogása előtt – ezzel tehát arra hívták fel a figyelmet fiataljaink, hogy az Úr Jézus által jöhet létre az Istennel való kapcsolat, mert Ő az egyetlen út a Mindenhatóhoz.

Eltelt már néhány hét a tábor óta, de ezek a képek sokszor eszembe jutnak, s emlékeztetnek arra, mennyi mindennel gazdagít Isten a velem való kapcsolatomban. Gazdagon árasztja rám áldását, melyért nap mint nap hálát adhatok; megerősít a testvéri közösség által; s mindezt az Úr Jézus, az én Megváltóm Golgotán megmutatott szeretete által élhetem át.

KRISZTUS

Hulej Enikő

NYÁRI TÁBOROK TÖSERDŐN

Idén két táborot tartottunk gyülekezetünk Glória-házában Töserdőn: június 18–22. között a tanév során már jól összeszokott konfirmandus csoport, július 2–6. között pedig az ifjúság számára. Naponta két „csendes óra” szerepelt a programban, amikor elmélyedtünk az igében az *Útmutató* segítségével, és feldolgoztunk egy témát a Tízparancsolat alapján. Az egyik táborról egy fiatal, a másiktól egy szülő szemszögéből számolunk be.

Bogdándi Márk:

A szünet első hetében a konfirmációs táborban vehettem részt, mely számomra felejthetetlen élmény volt. Az egy hét alatt még jobban megismerhettük egymást, és még jobban bebizonyosodott, hogy összetartó társaság vagyunk. Mindenkiel jóban lettem, még azokkal is, akikkel nem sokat beszéltem eddig. A strandon minden nap jól szórakoztunk, majd a közös áhítaton a lelki dolgokról beszélünk. A hangulat nagyon jó volt, a vacsora és a reggeli közben is jókat nevtünk a poénokon. A közös játékok és az egy hét annyira összekovácsolta a társaságot, hogy mindenki maradt volna még. Remélem, jövőre is lesz tábor!

Dr. Szabó Gabriella:

Tavaly nyáron váratlan meglepetés ért. Barnabás, aki alapvetően szeret otthon lenni, bejelentette: jelentkezett az evangélikus táborba, mindenképpen szeretne elmenni. Idén ugyanez megismétlődött. Csodálkoztam és kíváncsivá tett, vajon mi történhet abban a

táborban, ha ennyire fontos a gyerekeknek, hogy ott legyen. Gondoltam, megnézem, ezért egy este kilátogatam hozzájuk.

Hangulatos helyen, egyszerű, de komfortos körülmények között találtam őket. Épp az udvaron ültek, vacsorához készülődtek. Semmi TV, semmi számítógép, nem játszottak az asztal alatt a telefonjukon (?!), hanem beszélgettek, nevetgéltek. Hallottam csocsócsatákról, tábortúzról, fürdésről, pingpongozásról, palacsintasütésről. Tulajdonképpen semmi különös, és mégis. Kicsit lelassultak, egymásra figyeltek, észrevétlenül toleranciát tanultak. Vidáman, jókedvűen. Jó volt látni, hogy jól érzik magukat.

Mindezek után már nem csodálkoztam, hanem örülök, hogy jövőre ismét menni szeretnének.

A táborot vidám vetélkedővel zártuk, melynek egyik feladatául Tízparancsolat-parafrazist készítették a fiatalok.

Íme, az egyik csapat munkájának eredménye.

1. Egy Istened legyen!
2. Csak akkor mondd Isten nevét, ha beszélni akarsz vele!
3. Legyen rendje az életednek, vasárnap Istennel foglalkozz!
4. Becsüld meg a szüleid!
5. Ne bánts a másikat!
6. Légy hűséges!
7. Ami a másé, azt ne vedd el!
8. Ne hazudj!
9. Ne irigyeld a másik házastársát!
10. Ne irigyeld a másik tulajdonát!

A „HIT ÉS FÉNY”-TÁBOR TITKA

Mentálisan sérült emberek, szüleik és barátaik találkozásközössége a „Hit és Fény”. A kecskeméti csoport, a „Gödölyék” havonkénti találkozókon és nyári táborokban sok élményt élnek át együtt. A gyülekezetünkhöz tartozó Csány Endre és Katalin ennek a közösségnek a vezetői. Akit e személyes hangvételű írás arra indít, hogy csatlakozzon segítőként, a katasamo@gmail.com címen jelezze érdeklődését.

Mi bírhat embereket arra, hogy időt, pénzt, energiát, miegymást áldozzanak, hogy mentálisan sérült emberekkel táborozzanak? Persze, persze, a jótékonykodás, adódik a felszínes válasz, vannak ilyen emberek...

De milyenek is? Van itt köztünk mindenféle: szabadságát töltő gyógyszerész, műemlékvédő, vegyészmérnök, gyógytornász, pedagógus, szerzetesnővér, postás, multinacionális cégnél tanító nyelvtanár, állását vesztett banki alkalmazott; az egyik focizik, a másik néptáncra jár; az egyik gitározik, a másik brácsázik; van, aki családos, van, aki egyedülálló – 5 évestől 70-ig.

Nem, a tipizálás valószínűleg nem segít. Nézzük akkor, mi van ebben a táborban! Majd negyvenen vagyunk, egy kicsit zsúfoltan ezen a Balaton melletti kis birtokon. Meleg is van, főleg a tetőtérben, ahol a helyszűke miatt újabb szálláshelyek vannak kialakítva. Ráadásul – állítják egyesek – a zuhanyzó ráz, pedig a villanszerelő váltig mondogatja, hogy ez lehetetlen. De ott a Balaton, az kárpótol mindenért. A parton elosztjuk, ki kivel megy be, kire vigyáz. Aztán hajrá, a víz elmossa a gondokat, a szilárd talajt lágy ringás váltja föl, lebegés a vízen. Csónak is kerül, sőt vitorlás is. Szelíd szél dagasztja a vásznat, víz előrefelé. A virgoncabbak labdát dobálnak, viháncolnak, „csobálnak”, szertelen a jókedv. Apró örömök, de mennyire valóságosak ezeken a tiszta, együgyű arcokon!

A tábor alaptémája a 8 boldogság (Mt 5,3–10). Az esti imáknál körbeülve igyekszünk a boldogmondások mélyére jutni. Nem az értelmén, inkább a szíven keresztül, mert – ahogy Exupéry óta tudjuk – „jól csak a szívével lát az ember”. Mindenekelőtt az énekek révén. Aztán váltják egymást az ötletek, módszerek: egy-egy bibliai részlet szemléltetésül is szolgálhat. Egy-két eszköz is segít: madzag, sodrófa, lepedő, üveggolyó stb. Így elevenedik meg előttünk a földi dolgokhoz kötődő gazdag ember, az igazságot szomjazó Paulus és az etióp királynő kincstárnoka egy képzeletbeli show-műsorban, majd a golgotai jelenet Üldözöttje. S a boldogmondásokban kirajzolódik Krisztus eleven ikonja.

De megtapasztaljuk e táborban sokféle szempontból a szegénységünket, a határainkat; keletkeznek is belőlük bonyodalmak, feszültségek, ütközések. Segítők és sérültek ebben nem különbözünk egymástól. És van, bizony van sírás is. (És megrendült együttírás.) De találkozunk a szelídek erejével is, akik nem lendületükkel, kreativitásukkal mozdítják előre a tábor, hanem csöndes jelenlétükkel adnak lelket neki. Ők a legjobb vigasztalók. A kiengesztelődés nem automatikusan jön, de amikor jön, az valóságos.

A tábor végére mindannyian kifáradunk. Mi visz minket mégis – kit egy-két, kit öt-hat éve, kit évtizedek óta – ebbe a közösségbe? Az élet álarccok és megjátszás nélküli, valóságos megélésének a vágya, tapasztalata. A boldogmondások paradoxonának igazsága.

PÁL APOSTOL ÉS JÓNÁS PRÓFÉTA NYOMÁBAN

Kecskemét Megyei Jogú Város Idősügyi Tanácsa Nyugdíjasok Klubjának Szövetsége a közreműködő egyházakkal és iskolákkal bibliaismereti vetélkedőt rendezett 2012. május 11-én a piarista gimnáziumban. A vetélkedő témája Pál apostol három missziói útja (ApCsel 13,1–15,35; 15,36–18,22 és 18,23–21,16), valamint Jónás könyve volt.

Előre megkaptuk az igeszakaszokat, melyek tanulmányozása sok időt vett igénybe, hiszen a Bibliában a missziói utak leírása elég hosszú. Nem könnyű megjegyezni a városokat és a személyeket, ahol és akikkel Pál apostol találkozott. Végig kellett élni gondolatban a megpróbáltatásokat, küzdelmeket, megaláztatásokat, amelyekben része volt. Nagyon tanulságos számomra – és a mai ember számára is követendő példa –, ahogy minden városban elsősorban zsidóknak, majd pogányoknak hirdette Jézust, a Megváltót. Mindenhol elmondta: Jézus a bűneink megváltásáért halt meg. Pál apostol a misszió útjai során arra törekedett, hogy minél több legyen a Krisztust követő keresztyén.

Örülök és megköszönöm, hogy részt vehettem e vetélkedőn; e nélkül ilyen alaposan talán soha nem tanulmányoztam volna Pál apostol életét. (A felkészülésben sok segítséget kaptunk Hulej Enikő lelkésznotól.) Jó érzés volt egy asztalnál izgulni nyugdíjasnak és diáknak a jó eredményért. Gyülekezetünk Idősek Klubjából Kertész Gáborné Bellike volt a társam; csapatunkba még Kocsis Lili Lujza és Bogdándi Márk tanulók tartoztak, nagyon kedves, aranyos, jól felkészült diákok, akikkel a vetélkedő jó hangulatban zajlott.

Nagy izgalommal töltött el bennünket a győzni akarás. Nem szerettünk volna szégyent hozni gyülekezetünkre. Egy kicsit akkor nyugodtunk meg, amikor a tizenégy induló csapatból ötödik helyezést értünk el. Úgy gondoltuk, ezért megérte a fárasztós felkészülés.

Siklósi Jánosné Gizike

TŐS-PÜNKÖSD - NÉMET SZEMMEL

Magyar gyülekezetünk május 26-ára, szombatra gyülekezeti napra hívott meg bennünket egy tőserdei házba. Fél tízkor találkozunk a templom előtt – én legalábbis így hittem. Az utolsó percben érkeztünk, leparkoltunk, és csodálkoztunk, hogy sehol nem látunk egy lelket sem. Mosolyogva jött oda hozzánk a lelkész úr, és elmondta, hogy csak egy óra múlva indulunk. A lányaim és a férjem lemondóan néztek rám: „Típikus Gesa!” Semmi baj, legalább kihasználtuk a lehetőséget, és segítettünk bepakolni az autóba a közös napra szánt hagymát, paprikát, paradicsomot, kenyeret és tojást.

Fél tizenegykor, amikor lassacskán mindenki megérkezett, szétszítottuk azokat az embe-
reket, akik nem autóval jöttek. Velünk három hölgy utazott, akikkel barátságosan, bár néha ugyan akadozva elbeszélgettünk. De nagyon igyekeztünk, hogy megértsük egymást. Amikor megérkeztünk Tőserdőre, a kertben már előkészítették a négy asztalt körben szé-
kekkel. Mindkét lelkészünk, Enikő és János kedvesen üdvözölt, és örült annak, hogy itt vagyunk. Mindig lefordították nekünk a legfontosabbakat, így teljesen beilleszkedtünk...

Néhány gyermekes család is volt itt. Szinte hihetetlen! Lányaink, Nora és Insa csak kö-
rülnéztek, és máris csatlakoztak a színezgetőkhöz (egy asztalt csak a gyerekeknek készí-
tettek elő gyurmával és színesekkel), később más lányokkal játszottak, tollaslabdáz-
tak az

udvaron. Jókat nevettek, látszott, milyen jól érzik magukat.

Henrik és én sok emberrel beszélgettünk, németül, angolul vagy spanyolul, sőt néha megpróbáltuk magyartudásunk morzsáit is hasznosítani. Megint csak azon csodálkoztunk, milyen kedvesen bánnak velünk! Gitárkísérettel magyar énekeket énekeltünk, amelyeknek a dallamát részben már ismertük. Ezután mindenkit bevontak - csoportokba osztva - az ebéd előkészítésébe; mi a paprikaszeletelésnél segédkeztünk. Minden asztalon aprítottak valamit vagy tojást törtek (százötven darabot), amit azután bográcsban főztünk meg. Jó hangulatban végeztük a feladatunkat, s az étel is finom lett. A virsli egy nagy serpenyőben sült, amit fehér kenyérral és az omlettel együtt fogyasztottunk el.

Időközben újra összejöttek a csoportok egy bibliai kvízzjátékra, ami igazán tartalmas és szórakoztató volt, majd pedig gyönyörű időben sétára indultunk a tiszai holtághoz. Mindenki vidáman gyalogolt, és figyeltek egymásra a kicsik és nagyok.

Egy jól működő közösség csodálatos. Nagyon szép, jól sikerült nap volt ez, amelyen részt vehettünk. Hazafelé, mikor visszafuvaroztuk a ránk bízott hölgyeket, számba vettük a sok szép élményt. Egész nap vidámak voltunk, mindenki örült az ittlétünknek, hálásak vagyunk, hogy érezhettük, ide tartozunk.

Knop Gesa - Fordította: Gácsi Hedvig

Az egyházközség presbitériuma (2012–2018)

Bócsai Kálmáné, dr.
Buchalla Botond, *Farkasné Varga Beatrix*, Gerhát László, Hegedűs Zoltán (felügyelő), Ittész Ádám, *Kalmár Pál*, dr. Károlyfalvi József (jegyző), Kertész Gáborné, Kovács Péter, Krett György (másodfelügyelő), *dr. Lehoczy Zoltán*, Lukács Lászlóné, *dr. Megyesi Zoltán*, *Menyhei József*, *Oroszné Tornyai Lilla*, Ponicsán Imre, Sándor Miklósné (pénzügyi vezető), Sárkány Zsolt, Szabó Ilona, *Székely Gábor*, Varsányi Károly, dr. Zsolczai Sándorné.

PRESBITERI KIVÁLASZTÁS SZOLGÁLATRA

2012 az evangélikus egyházban a tisztújítás éve. Minden szinten új választások adnak lehetőséget arra, hogy új emberek kapcsolódjanak be a különféle szolgálatokba – esperesként, felügyelőként, presbiterként és sok más munkaág tagjaként.

Mi is jelöltünk testvéreket, és meg is választottuk a hat éves ciklusra azokat az új tagokat, akik a gyülekezet bizalmát élvezik, hogy döntsenek a felmerülő kérdésekben az előkerülő lelki és anyagi dolgok tekintetében.

A presbiter felelősséget hordoz a gyülekezet vezetőivel, gondja van a közösségre és annak minden tagjára korosztálytól és nemtől függetlenül, imádságban hordozva; kapott képességeit és ajándékait használja annak javára. Vezető pozíció, mégis alázatos szolgálat. Isten az elhívó, mi csak igent mondhatunk a hívó szóra.

Olyan testvéreket választottunk, akik eddig is templomba jártak, éltek az igével és az úrvacsorával, s munkájukat, hivatásukat tisztességgel, becsülettel, szorgalommal végzik. Kísérje imádságunk, segítő szeretetünk kapott, vállalt megbízatásukat gyülekezetünk javára Isten dicsőségére!

Kis János

AMI JÓ A MAMÁNAK. ÖRÖM A BABÁNAK

Édesanyává, szülővé válni nem könnyű. Az új élethelyzetben, a feladatok tengerében sokszor szükségünk lehet egy bátorító szóra, lelkesítő ígére, mely átsegít minket a nehézségeken. Megkaphatjuk ezt családunktól, barátainktól is – de emellett jól eshet megbeszélni a dolgokat egy hasonló helyzetben lévő személlyel is, hogy rájövünk, nem vagyunk egyedül gondjainkkal. S ha mindezek mellé egy szerető közeg és Isten közelsége is társul, akkor már minden adott ahhoz, hogy valahová tartozónak érezhessük magunkat.

A Kecskeméti Evangélikus Egyházközség kezdeményezésében létrehozott baba-mama klub tökéletes légkört biztosít az anyukák és a babák számára. Én és a kislányom nem sokkal a keresztelőnk után csatlakoztunk a közösséghez, melynek azóta is lelkes tagjai vagyunk. A kéthetente megrendezett találkozókra egyre nagyobb számban vagyunk jelen, mely ékes bizonyítéka annak, hogy itt mindenki remekül érzi magát.

Találkozásaink kötetlen hangvétele alkalmat ad arra, hogy kicserélhessük tapasztalatainkat, véleményünket, és értesüljünk az aktuális babás-mamás dolgokról, trendekről. Az alkalmak ráadásul lelki feltöltődésként is szolgálnak. Az éppen aktuális témákról bibliai vonatkozásban is beszélgetünk, odaadó lelkészeink közvetítik felénk Isten ígét.

Számomra felemelő élmény volt, mikor megtapasztaltam, mennyire elfogadó ez a közösség, mert akár felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül is segítenek nekünk megtalálni Istent és önmagunkat.

Bizonyára mindannyiúnk nevében mondhatom, hogy ennek a közösségnek tagjává válni mindenképpen élmény, a találkozások pedig remek programok a néha szürkének is mondható hétköznapi tengerében. Isten és a hasonló élethelyzetben lévők jelenléte átsegít minket az esetleges nehézségeken, és tartalmas kikapcsolódást jelent mindannyiúnknak. Nyitott szívvel várunk minden kedves további érdeklődőt!

Farkasné Maróti Erika

GYEREKSZÁJ

Kistesó: Tudtad, hogy vannak olyan bennszülöttek, akiknek a krokodil az istenük?
Nagytesó: Az nem úgy van! Ők csak azt *hiszik*, hogy a krokodil az Isten, pedig nem is az igazából. A kettő nem ugyanaz!

LÉLEK-ZET - A Kecskeméti Evangélikus Gyülekezet hírlevele - 2012/2. Készítette: Bogdándi Márk, Csányi Endre, Farkasné Maróti Erika, Gácsi Hedvig, Hulej Enikő, Kis János, Knop Gesa, Megyesi Zsófia, Siklósi Jánosné, dr. Szabó Gabriella, Zsolczainé Vitális Judit

Lelkeszi Hivatal címe: 6000 Kecskemét, Arany János u. 1. Telefon: 76/323-506; mobil: 20/824-3391; e-mail: janos.kis@lutheran.hu; hulejeniko@gmail.com. Honlap: <http://kecskemet.lutheran.hu>

Soli Deo Gloria közhasznú alapítványunk adószáma: 19049498-1-03

Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035